

Dreamy

ငယ်လေး

Chapter 1

"ကြင်ယာတော်ကို ပြန်လည် ဖမ်းမိလာပြီလို့ ဧကရာဇ်ကို လျှောက်တင် ပေးပါ"

စစ်သူကြီး၏ စကားကြောင့် အထိန်းတော်ကြီး ဝမ်းမြောက်သွားကာ ဘုရင်နန်းဆောင်ထဲ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်သွားလိုက်သည်။

အပျိုတော်တွေ ငှဲ့ပေးသည့် အရက်ကိုသောက်နေသော ဘုရင်က သူ့ဆီသို့ လျှောက်လာသော အထိန်းတော်ကို မော့ကြည့်ပြီး ယိုင်နဲ့သောကိုယ်ဖြင့် ထိုင်ခုံကနေ ဆင်းလာစဉ်

"ကြင်ယာတော်ကို ပြန်လည် ခေါ်ဆောင်လာကြောင်းပါ အရှင်"

"ငါ့ရှေ့တော်ကို ခေါ်ဆောင်ခဲ့"

"မှန်လှပါ အရှင်"

စစ်သူကြီး နောက်ပါးမှ ရဲမက်နှစ်ဦးက ကြင်ယာတော်၏ လက်မောင်း တစ်ဖက်စီကို ထိန်းကိုင်ကာ ခေါ်ဆောင်လာပြီး ဘုရင်၏ ရှေ့မှောက်၌ ခစား စေ၏။

မကြာသေးမီမှ နန်းတော်ပြင်ပသို့ ရောက်ရှိသွားသော ကြင်ယာတော်မှာ သူလွတ်မြောက်မည်ဟု တွေးထင်ထားပေမဲ့ ယခုဘုရင်ရှေ့ ပြန်ရောက်လာ သည်မို့ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ် နေရ၏။ မကြာပါ သူ့ကိုကူညီပေးခဲ့သည့် အပျိုတော်များကို ရဲမက်များ ခေါ်ဆောင်လာသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရ သည်နှင့် မျက်ဝန်းများမှ မျက်ရည်စများ တစ်စို့လာပြီး လက်ချောင်းများ

လည်း သိသိသာသာ တုန်ယင်လာသည်။ သူထွက်သွားတာ တစ်မနက်ခင်း တောင် မပြည့်သေး တစ်ကိုယ်လုံး ဒဏ်ရာများနှင့် အပျို့တော်များကို အားနာစိတ်ဖြင့် ငေးကြည့်နေမိသည်။

ဘုရင်ကလည်း သူ့ရှေ့ရောက်နေပြီး သူ့ဆီ အကြည့်မရောက်လာတဲ့ ကြင် ယာတော်ကြောင့် ဒေါသစိတ်မွန်လာပြီး သူ့အနီးနားမှာ ရပ်နေတဲ့ စစ်သူကြီး ကိုင်ဆောင်ထားသည့် ဓားကို ဆွဲထုတ်လိုက်စဉ်မှာပဲ ကြင်ယာ တော် ကြည့်နေသည့် အပျို့တော်သုံးဦးထံမှ သွေးများ မြင်မကောင်းလောက် အောင် ဝတ်ရုံတော်ကို စွန်းထင်းသွားသည်။

"အရှင်"

ကြင်ယာတော်၏ နှုတ်ခမ်းဖျားမှ အရှင်ဆိုသည့် အသံကြောင့် ဘုရင်မှာ ဓားကိုပစ်ချပြီး ကြင်ယာတော်၏ရှေ့မှာ ဒူးထောက် ထိုင်ချလိုက်သည်။ ထို့နောက် လက်တစ်ဖက်တည်းနှင့် ကြင်ယာတော်၏ မျက်နှာကို ဆုပ်ကိုင် လိုက်ပြီး နောက်လက်တစ်ဖက်နှင့် ကျဆင်းလာတဲ့ မျက်ရည်စများကို ဖြည်းညင်းစွာ ပွတ်သုတ်ပေးလိုက်သည်။

"ကိုယ်တော်အတွက်မှ မဟုတ်ရင် မရယ်နဲ့ မပြုံးနဲ့ မျက်ရည်မကျနဲ့ ငယ်"

ဘုရင်မှ ကြင်ယာတော်ကို လွှတ်ပေးလိုက်ပြီး မတ်တတ် ရပ်လိုက်စဉ်မှာပဲ ရဲမက်များက အနားရောက်လာပြီး ကြင်ယာတော်၏ လက်မောင်းနှစ်ဖက် ကို ဖမ်းချုပ်လာသည်။ စစ်သူကြီးမှလည်း အနားရောက်လာကာ ကြင်ယာ တော်၏ မျက်ဝန်းများကို စူးစိုက်ကြည့်လာစဉ်

"ကိုယ်တော်ပြောခဲ့တာ မှတ်မိလား။ ကိုယ်တော်အနားက ထွက်ပြေးဖို့ စိတ်ကူးတောင် မယဉ်လိုက်ဖို့။ ခုချိန်ကစပြီး ကိုယ်တော် ... ငယ်ရဲ့မျက်ဝန်း တွေ ဖြစ်ပေးမယ်"

"ဟင့်အင်း ... မလုပ်..... ..။ အရှင့်ကို အရိုးစွဲမတတ် မုန်းမိပါတယ်"

"အား....."

"ငယ်လေး...."

အိပ်မက်ဆိုးကြောင့် ထိတ်လန့်စွာ နိုးထလာတဲ့ ယော။ နားထင်ထက်မှ ချွေးစိုများကို မသုတ်နိုင် အိပ်ရာထက်မှ ကုန်းရုန်းထကာ အောက်ထပ်ကို ပြေးဆင်းလာသည်။ လူကြီးအစုံအလင် ဧည့်ခန်းမှာ ရှိနေသည်ကို ယော ဂရုမစိုက်ဘဲ တစ်အိမ်လုံးမှာ ရှာမတွေ့တဲ့ မိုးစက်ငယ်ကို ခြံဝင်းထဲ၌ ဆင်းရှာရန် ထွက်ခဲ့သည်။

သူ၏အပြုအမူကို သတိထားမိတဲ့ ယောအစ်မနှင့် မိဘများက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ဧည့်သည်တွေ သတိမထားမိအောင် ယော သွားရာ နောက် လိုက်ခဲ့ကြ၏။

ခြံဝင်းထဲ ရေပိုက်ကိုင်ကာ သူနှစ်သက်တဲ့ ပန်းပင်တွေ ရေလောင်းနေသည့် မိုးစက်ငယ်ကို တွေ့လိုက်ရမှ ရင်ဘတ်က အလုံးကြီး ကျသွားသလို စိုးရိမ်စိတ်တွေ ပြေလျော့သွားကာ အနားလျှောက်သွားလိုက်ပြီး ကိုယ်သေးသေးလေးကို နောက်ကနေ ထွေးပွေ့လိုက်သည်။

"အစ်ကို"

ရုတ်တရက် ခါးကိုလာဖက်တွယ်တဲ့ လက်အစုံကြောင့် မိုးစက် ထိတ်လန့်သွားကာ လက်ထဲမှရေပိုက်လည်း မြေပြင်သို့ လွတ်ကျသွားသည်။ ထို့နောက် အင်္ကျီမှတစ်ဆင့် ပခုံးသား စွတ်စိုလာမှုကြောင့် ယော ငိုနေသည်ကို သတိထားမိပေမဲ့ လူကြီးတွေသာ သူတို့နှစ်ယောက်ကို တွေ့သွားခဲ့ရင်ဆိုသည့် အတွေးကြောင့် သူ့ကိုဖက်တွယ်ထားသည့် ယောလက်တို့ကို ဖြုတ်ချစဉ်

"ယော"

မိုးစက် အတွေးမဆုံးသေး ယောဖခင်၏ ဒေါသသံနှင့် ခပ်ပြတ်ပြတ် အော်သံတို့ကြောင့် မိုးစက်ကို ဖက်တွယ်ထားသော ယောရဲ့လက်တွေ လွတ်ပေးလိုက်ရ၏။

ခွပ်....

"ေ*ာက်ရှက် မရှိတဲ့ ကောင်"

"မွေးစား အဖေ"

ယော၏အဖေမှ ယောကို ထိုးလိုက်သောကြောင့် မိုးစက်နှင့် ယော၏မိခင်တို့က ဝင်တားရသည်။ ယော၏အစ်မက သူ့မောင်ကို ရွံရှာမုန်းတီးသည့် အကြည့်တို့ဖြင့် ကြည့်နေတော့ ကြားထဲမှမွေးစားသား မိုးစက်မှာ သိမ်ငယ်သလို အားနာနေမိ၏။

"ဖေဖေ ကိုယ့်သားကို ကြည့်ထိန်း။ တစ်နေ့တခြား ဆိုးလာတာများ လူကြီးတွေရှေ့တောင် မရှောင်ဘူး။ မုန်းဖို့ကောင်းတယ်။ လာ ငယ်လေး အစ်မတို့ အိမ်ထဲဝင်မယ်"

"တောက်"

ယောအစ်မနှင့် မိုးစက်တို့ အိမ်ထဲဝင်သွားပြီး ယောဖခင်မှာ သူ့သားကို စိတ်တိုဒေါသဖြစ်ကာ တောက်ခေါက်ပြီး အိမ်ထဲဝင်သွားခဲ့သည်။ ယောမိခင်မှာတော့ သားဖြစ်သူ၏ အဖြစ်ကြောင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်ကာ ပခုံးပုတ်ပေးလိုက်စဉ်

"ကျွန်တော် ငယ်လေးကို ချစ်တယ် မေမေ"

"သားရယ် သား သဘောကျတဲ့သူက မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်ရင် မေမေ မတားပါဘူးကွယ်။ ငယ်လေးက ယောက်ျားလေး တစ်ယောက် ဖြစ်တဲ့အပြင်

မင်းအစ်မနဲ့ မကြာခင် လက်ထပ်တော့မှာလေ။ မိသားစုကို အရှက်ရအောင် မလုပ်စမ်းပါနဲ့ သားရယ်"

ပခုံးပုတ်ကာ ပြောပြီးထွက်သွားတဲ့ အမေဖြစ်သူကို ငေးကြည့်ရင်း ခြံထဲ ယောတစ်ယောက်တည်းသာ ကျန်ခဲ့သည်။ မြေပြင်မှာ ထိုင်ချလိုက်ရင်း ချစ်ရသူ၏ အခန်းရှိရာသို့ မော့ကြည့်လိုက်စဉ် သူ့ကိုပြတင်းပေါက်ကနေ လှမ်းကြည့်လာသည့် ငယ်လေးမှ သူနှင့် အကြည့်ချင်းဆုံသည်နှင့် လိုက်ကာစကို ချကာ မမြင်အောင် ပုန်းလိုက်တာကို တွေ့လိုက်ရသည်။ အချိန်ကြာမြင့်စွာ မိုးစက်၏အခန်းကို ငေးကြည့်နေရင်း ယော မျက်ဝန်းတွေ မှိတ်ချသွား၏။

အနောက်နန်းဆောင်ရှေ့မှာ အချိန်ကြာမြင့်စွာ ရပ်ကြည့်နေသော ဧကရာဇ်ကြောင့် အပျိုတော် ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးမှာ အထိန်းတော်ကြီး နားသွားကာ ဧကရာဇ်၏ ကျန်းမာရေးထိခိုက်မှာ စိုးရိမ်ကြောင်း လျှောက်တင်စေ၏။ ထို့နောက် အထိန်းတော်ကြီးမှာ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး ဧကရာဇ်နားသို့ လျှောက်သွားလိုက်စဉ် နန်းဆောင်ထဲမှ တော်ဝင်သမားတော် ထွက်လာပြီး ဘုရင်ကို ခစားလာသည်။

"အရှင်"

"ကြင်ယာတော် သက်သာရဲ့လား"

"ကျွန်တော်မျိုး ဆေးကုသပြီးလို့ အိပ်စက်သွားပါတယ် အရှင်"

"ပင်ပန်းသွားပြီ"

"မခံယူဝံ့ပါ အရှင်။ အရှင်ကို လျှောက်တင်ဖို့ ကျန်ရှိနေပါသေးတယ်"

"မင်း ပြောပါ"

"ကြင်ယာတော်က နန်းကျမင်းသမီးနဲ့ တွေ့ချင်နေပါတယ် အရှင်"

သမားတော်၏ စကားကိုကြားပြီး ဧကရာဇ်မျက်နှာ တင်းမာသွားသည်။

သို့ပေမဲ့ ကြင်ယာတော်၏ ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်း ပေးခဲ့သည်။

"သူသက်သာသွားတဲ့အခါ ပို့ဆောင်ပေးလိုက်"
